

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/2042 НА КОМИСИЯТА**от 1 септември 2016 година****относно схемата за помощи SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N), която Германия възнамерява да
приведе в действие за финансирането на производство и разпространение на филми***(нотифицирано под номер C(2016) 5551)***(само текстът на немски език е автентичен)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби ⁽¹⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) С писмо от 4 март 2014 г. Германия уведоми Комисията за изменението на схемата за помощи относно производство и разпространение на филми (Filmförderungsgesetz („FFG“)). Тя предостави на Комисията допълнителна информация с писма от 17 април и 16 юли 2014 г.
- (2) С писмо от 17 октомври 2014 г. Комисията уведоми Германия за своето решение да открие процедурата, посочена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, по отношение на мярката.
- (3) Решението на Комисията за откриване на процедурата („решението за откриване на процедурата“) бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽²⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят своите мнения.
- (4) Германия изпрати коментари относно решението за откриване на процедурата с писмо от 11 декември 2014 г.
- (5) Комисията получи мнения от заинтересованите страни. Тя ги препрати на Германия, на която бе дадена възможността да отговори; мнението на Германия беше получено с писмо от 5 март 2015 г.

2. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА**2.1. Наименование, схема**

- (6) Правното основание на схемата е законът относно мерки за финансиране на германски филми в неговата седма редакция (FFG in der Fassung des Siebten Änderungsgesetzes), в който са изложени подробно условията за подпомагане на аудиовизуални произведения от германския Федерален филмов съвет (Filmförderanstalt („FFA“)). Схемата беше одобрена от Комисията с решение по дело SA.36753 от 3 декември 2013 г. за период до 31 декември 2016 г. Предвиденото изменение на тази схема, за което Комисията бе уведомена, се отнася до финансирането и облагането с данък на доставчиците на видеофилми по заявка, които не са установени или нямат представителство в Германия.
- (7) Съществуващата федерална схема за финансирането на производство, разпространение и показване на филми се финансира от специален данък („Sonderabgabe“), наложен на предприятията в кино и видео индустрията и в сектора на телевизионното разпространение. Операторите на киносалони, видео доставчици и доставчиците на видео по заявка трябва да заплащат задължителен данък на FFA въз основа на приходите си от експлоатация на

⁽¹⁾ ОВ С 437, 5.12.2014 г., стр. 57.

⁽²⁾ Вж. бележка под линия 1.

филми. Операторите на киносалони заплащат данък въз основа на касовите приходи, събрани от прожекционна зала. Видео доставчиците и доставчиците на видео по заявка заплащат данък въз основа на нетния си годишен оборот, ако той надхвърля 50 000 EUR ⁽³⁾.

- (8) Изменението на схемата се извършва в контекста на бързо развитие на технологиите, по-специално в областта на разпространението на филми. В частните домове все по-често се гледат филми чрез онлайн достъп, а наемът на филми на физически носители загубва популярност. Мястото на установяване на доставчика на съответните услуги — в този случай доставянето на филми за частно гледане — е от все по-малко значение за успешното развитие на бизнес модела. От избрано място доставчикът може да предоставя услуги на друга територия без големи транспортни разходи или разходи за физическо присъствие. Не е задължително наличието на седалище или филиал за предоставяне на услуги по заявка на клиенти в целевата държава членка. Мярката, която Германия възнамерява да приведе в изпълнение с предложеното изменение на своята федерална схема, се отнася до финансирането на разпространение на видеофилми по заявка. Досега само доставчици на услуги за видео по заявка със седалище или филиал в Германия имаха право да получават помощта. Занапред доставчиците на услуги за видео по заявка, които не са установени или нямат представителство в Германия, могат да се възползват по същия начин от помощ за офертите си по интернет на немски език, предназначени за клиенти в Германия.
- (9) Освен това е изменен член 6ба, алинея 2 от FFG, така че системата за финансиране на схемата да бъде съобразена с това изменение и да се гарантира, че в замяна на полученото право на помощ разпространителите на видео по заявка, които са разположени извън Германия, ще заплащат данък. Данъкът ще се начислява върху оборота, който те реализират от евентуално подпомаганите продукти, т.е. от офертите по интернет на немски език за клиенти в Германия, и само доколкото този оборот не подлежи на сравним данък за помощ на киноиндустрията в мястото на установяване на доставчика.
- (10) Германия обосновава включването на дистрибуторите на видео по заявка, разположени извън Германия, на първо място със силно нарастващия дял на услугите за видео по заявка при разпространението и потреблението на филми и на второ място с наблюдаваното напоследък явление големите дистрибутори на видео по заявка, действащи на международно равнище, да избират едно-единствено място на установяване на територията на Съюза, откъдето да обслужват много или всички държави членки. Целта на разширяването на обхвата е да се запази съответствието със съществуващата система и философия на FFG, съгласно която потреблението на филми в Германия — на каквито и да са носители — осигурява приход в притежаван от правителството фонд, който подкрепя различни цели, включително производство и разпространение на филми.
- (11) Що се отнася до използването на средствата, генерирани от данъка, налаган върху националните и чуждестранните доставчици на видеофилми, 30 % ще бъдат заделени за помощ на разпространението на филми посредством видеоносители или посредством услуги за видео по заявка, а останалите, заедно с вноските от киносалоните и телевизионните разпространители, ще бъдат в помощ на производството или разпространението на филми по други канали. Заделените 30 % ще бъдат единственият източник на финансиране на помощта за дистрибуция на видеофилми.
- (12) Предвижда се мярката, предмет на уведомлението, да влезе в сила от момента на нейното одобрение от Комисията и да действа до 31 декември 2016 г. Прогнозираният годишен размер на средствата от постъпленията от данъка върху доставката на видеофилми е 13 млн. EUR.

2.2. Наличие на държавна помощ

- (13) Съгласно заключението в решението за откриване на процедурата описаната мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. В съответствие с този член всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар. Описаната мярка отговаря на кумулативните условия, които трябва да бъдат изпълнени, за да бъде класифицирана като държавна помощ. Помощта за разпространение на филми се дава от държавни ресурси, тя предоставя икономическо предимство на предприятия, предимството е селективно и е в състояние да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията и търговията на вътрешния пазар.

⁽³⁾ Данъкът за видеоиндустрията възлиза на 1,8 % при оборот до 30 млн. EUR, на 2,0 % за оборот между 30 млн. EUR и 60 млн. EUR и на 2,3 % за оборот над 60 млн. EUR.

- (14) Що се отнася до държавните ресурси, помощта, предвидена от FFG, се предоставя от средства, финансирани от приходите от различни парафискални такси, налагани от този закон. FFA — институция, учредена съгласно публичното право, преразпределя постъпленията от тези такси за производство и разпространение на филми. Следователно тези мерки включват държавни ресурси и могат да бъдат приписани на държавата.
- (15) Бенефициерите на схемата — производители на филми, сценаристи, дистрибутори на филми, оператори на кинозалони, извършват икономически дейности и поради това отговарят на критериите за предприятия. Държавната помощ представлява предимство, каквото те нямаше да получат при нормалните пазарни условия. Схемата е освен това селективна, тъй като единствените ѝ бенефициери са предприятия, участващи в производството, разпространението и показването на филми.
- (16) Пазарът за филмово производство и разпространение е международен. Бенефициерите се конкурират на международно равнище с производители и дистрибутори в други държави членки. Следователно мярката, която има за цел да подпомогне производството, разпространението и популяризирането на филми, засяга конкуренцията и търговията между държавите членки и отговаря на критериите за държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 от Договора.

2.3. Причини за откриване на процедурата

2.3.1. Съвместимост на изменената държавна помощ за разпространение на видео по заявка с член 107, параграф 3, буква г) от Договора

- (17) Предвидената мярка — финансирането на и данъка върху услугите на доставчици на видео по заявка, които не са установени и нямат представителство в Германия, представлява изменение на схемата, която Комисията е одобрила за период до 31 декември 2016 г. Критериите за оценка на държавните помощи не са се променили след предходното одобрение на схемата, а предложеното изменение се отнася само до помощта за разпространение на видеофилми и данъка върху чуждестранните дистрибутори на видео по заявка.
- (18) Що се отнася до помощта за разпространението на филми посредством доставчици на видео по заявка, Комисията е установила вече, че тя е съвместима с член 107, параграф 3, буква г) от Договора ⁽⁴⁾. Разширяването на обхвата на евентуалните бенефициери до фирми, установени на друго място, няма отрицателно въздействие върху оценката на съвместимост съгласно този член.

2.3.2. Евентуални нарушения на други разпоредби на правото на Съюза

- (19) Комисията трябва да включи в анализа за държавна помощ съответствието на финансирането на мярката за помощ с разпоредбите на правото на Съюза, различни от правилата за конкуренцията, ако финансирането представлява неразделна част от мярката за помощ. Такъв е случаят, ако данъкът е предвиден за финансирането на помощта, в смисъл че приходите от данъка се заделят задължително за финансирането на помощта и имат пряко въздействие върху размера на помощта ⁽⁵⁾. Ако данъкът се окаже в противоречие с други разпоредби на Договора, Комисията не може да обяви помощта, от която данъка е част, за съвместима с вътрешния пазар ⁽⁶⁾.
- (20) В схемата, за която е постъпило уведомление, се посочва, че 30 % от приходите от данъка, заплащан от видео доставчиците, се използват за финансиране на подкрепата за разпространението на видеофилми. Освен това не съществува друг източник на финансиране за този тип помощи. Това създава връзка между финансирането на видеоразпространението и приходите от данъка върху тази дейност, чрез което приходите от данъците са единственият източник на финансиране и имат пряко въздействие върху наличната сума за тази помощ. Оттук следва, че данъкът е предвиден за определена цел и е необходимо да се провери дали е в съответствие и с други разпоредби на правото на Съюза, различни от правилата за конкуренцията.
- (21) Следователно трябва да се извърши оценка дали разширяването на данъка върху доставчиците на видео по заявка, установени извън Германия, е съвместимо с член 110 от Договора, съгласно който нито една държава членка не може да налага данък върху стоките на други държави членки, какъвто не налага върху подобните местни стоки.

⁽⁴⁾ Решение на Комисията от 3 декември 2013 г. по дело за държавна помощ SA.36753 — Германия, Filmförderungsgesetz, в което се прави позоваване на точки 80—95 от Решение на Комисията от 10 декември 2008 г. по дело N 477/2008 — Германия, германска схема за филмово подпомагане.

⁽⁵⁾ Решение по дело Regie Networks (C-333/07), EU:C:2008:764, точка 99; Решение от 11 юли 2014 г. по дело Distribuidora de Televisión Digital/Commission (T-533/10), Сборник, обжалвано, EU:T:2014:629, точка 51; и Решение по дело Telefónica de España и Telefónica Móviles España/Commission (T-151/11), Сборник, обжалвано, EU:T:2014:631, точка 101.

⁽⁶⁾ Решения по дела DTS Distribuidora de Televisión Digital/Commission, бележка под линия 5 по-горе, EU:T:2014:629, точка 50 и Telefónica de España и Telefónica Móviles España/Commission, бележка под линия 5 по-горе, EU:T:2014:631, точка 100.

Освен това е необходимо да се извърши оценка дали данъкът нарушава правилата относно юрисдикцията по отношение на доставчиците на видео по заявка, установени в други държави членки, съдържащи се в Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾.

2.3.2.1. Член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз

- (22) Даден данък би бил несъвместим с член 110 и следователно забранен, доколкото представлява дискриминация срещу вносните стоки, т.е. доколкото финансираната от него подкрепа компенсира до голяма степен данъка, наложен върху местната стока, в сравнение с този, наложен върху вносната стока ⁽⁸⁾.
- (23) Следователно парафискални такси, като налаганите съгласно описаната схема, може да са в противоречие с член 110 от Договора, ако схемата е в полза само на националните доставчици на услуги или е от полза в по-голяма степен за националните доставчици отколкото за конкурентите в други държави членки. В такъв случай, за да бъдат съвместими с Договора, вносните услуги не трябва да бъдат облагани с данък. Ако обаче вносните услуги на доставчиците на услуги в други държави членки, които подлежат на облагане с този данък, могат да бъдат подпомогнати от схемата по същия начин, както и услугите на националните доставчици на услуги, това не е в противоречие с член 110 от Договора.
- (24) Дори ако (както е в настоящия случай) дадена уредба предвижда, че чуждестранните доставчици могат също да се възползват от помощта без дискриминация, това само по себе си не е достатъчно. Трябва освен това да се изключи възможността условията да са на практика по-благоприятни в структурно отношение за националните оператори.
- (25) Комисията покани Германия и заинтересованите страни да изложат своите мнения и да предоставят релевантна информация във връзка със съответствието на схемата с член 110 от Договора.

2.3.2.2. Директива 2010/13/ЕС

- (26) Мярката, предмет на уведомлението, налага данък на доставчиците на видео по заявка, установени в други държави членки, въз основа на оборота, който те правят от услуги за видео по заявка на германския пазар. Това поставя въпроса дали Директива 2010/13/ЕС е приложима за този данък.
- (27) Съгласно член 13 от Директива 2010/13/ЕС държавите членки трябва да гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, насърчават създаването и достъпа до европейски произведения, когато това е осъществимо и с подходящи средства. В член 13 като примери за такова насърчаване са посочени финансовият принос на тези услуги към създаването и придобиването на права по отношение на европейски произведения, както и определянето на дела на европейски произведения в програмните каталози на доставчиците на услуги по заявка и рекламата им в тези каталози. В съответствие със съображение 19 от Директива 2010/13/ЕС тази директива не засяга отговорността на държавите членки и техните органи „по отношение на организацията, включително системите за лицензиране, административни разрешения или облагането с данъци, финансирането и съдържанието на предаванията“.
- (28) Отбелязва се, че към момента на влизането в сила на Директива 2010/13/ЕС услугите по заявка, при които доставчикът на услуги не е установен в държавата членка, в която се получават услугите, бяха все още рядко явление. Оттогава обаче техният пазарен дял нарасна значително. През 2014 г. пазарът на видео по заявка в ЕС беше на стойност 2,501 млрд. EUR, което представлява ръст от 272 % спрямо 2010 г. В Германия пазарът на видео по заявка в ЕС беше на стойност 315,2 млн. EUR през 2014 г., което прави ръст от 172 % спрямо 2010 г. ⁽⁹⁾
- (29) Ако FFG се разглежда като мярка за прилагане на член 13 от Директива 2010/13/ЕС, упражняваната от Германия юрисдикция върху доставчици на видео по заявка, установени в други държави членки, би следвало да се оцени по правилата относно юрисдикцията, установени в тази директива. В съответствие с член 2, параграф 1, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Директива 2010/13/ЕС, всяка държава членка е компетентна да регулира аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги, които са установени в тази държава членка в съответствие със специфичните правила, установени в тази директива. Освен това, съгласно член 3, параграф 1 от Директива 2010/13/ЕС, „[д]ържавите членки гарантират свобода на приемането и не ограничават препредаването на тяхна територия на аудиовизуални медийни услуги от други държави членки на основания, които попадат в областите, координирани от настоящата директива“.

⁽⁷⁾ Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ Решение 2000/116/ЕО на Комисията по дело C-34/97, Нидерландия — парафискални такси за рекламиране на декоративни растения, ОВ L 34, 9.2.2000 г., стр. 20, точка 63.

⁽⁹⁾ Европейска аудио-визуална обсерватория — Тенденции в приходите от видео по заявка, стр. 3—4, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>.

- (30) Следователно в случаите, при които Директива 2010/13/ЕС е приложима, задача на държавата членка, в която е установен доставчикът на медийни услуги, е да гарантира спазването на правилата, приложими към аудиовизуалните медийни услуги под нейна юрисдикция. За аудиовизуални медийни услуги по заявка възможните основания за дерогация от този принцип са изчерпателно изложени в член 3, параграф 4, буква а) от Директива 2010/13/ЕС.
- (31) Поради това в решението си за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения относно съвместимостта с вътрешния пазар на изменението на съществуващата мярка за държавна помощ съгласно FFG, което е обект на уведомлението. Тези съмнения се отнасяха по-специално до съвместимостта с Директива 2010/13/ЕС на държавната помощ за разпространение на филми, която е финансирана от фонд, който събира средствата си наред с другото от налози на доставчици на видео по заявка, намиращи се извън Германия.

3. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ

- (32) Мнения бяха получени от 10 заинтересовани страни. Те постъпиха от германските публични телевизионни оператори ARD и ZDF, асоциацията на германските търговски телевизионни оператори (VPRT), Европейската асоциация на цифровите медии (EDiMA), Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber (ANGA), публичния кино фонд Mitteldeutsche Medienförderung (MDM), Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft (SPIO), представляваща членове в областите на производство, техническо оборудване и разпространение на филми, операторите на киносалони (AG Kino и HDF Kino) и асоциацията на германските производители на филми (Produzentenallianz). Една от предоставилите мнения страни поиска самоличността ѝ да бъде запазена в тайна.

3.1. Относно евентуално нарушение на член 110 от Договора

- (33) От една страна, участникът, чиято самоличност е поверителна („дружество X“), изразява загриженост, че член 110 от Договора е нарушен. Дори ако уредбата предвиждала, че чуждестранните доставчици могат също да се възползват от помощта без дискриминация, на практика условията щели да бъдат по-благоприятни в структурно отношение за националните оператори.
- (34) Дискриминация щяло да има, тъй като, поне към настоящия момент, всички членове на съвета, който взема решения относно безвъзмездните средства, били германци. Предоставянето на безвъзмездни средства щяло да зависи от свободата на преценка, така че най-вероятно средствата щели да бъдат насочени към германски предприятия. Освен това дружество X твърди, че чуждестранните доставчици на услуги щели да предлагат по-голям дял от чуждестранно съдържание дори ако то било предназначено за германска аудитория. Следователно те щели да имат по-малък брой филми, отговарящи на условията за предоставяне на помощ за разпространение, тъй като предлагали по-малък брой германски филми. Освен това чуждестранните доставчици на видео по заявка щели бъдат изправени пред езикова бариера, тъй като съответните правила били достъпни само на немски език и заявките трябвало да се подават на немски език.
- (35) Дружество X критикува малкия размер на помощта за разпространение за един филм и общия малък дял на разпределение на видео по заявка по този тип помощ в сравнение с продажбите на видеофилми във формат DVD или BluRay. То критикува също така факта, че данъкът се налага върху оборота от всички филми, независимо от това дали са подходящи, като германски или европейски филми, за финансиране на разпространението, или не. И накрая, националните доставчици на видео по заявка щели бъдат по-малко засегнати от данъка, тъй като някои от тях щели да бъдат вертикално интегрирани оператори на видео по заявка и телевизия или кабелни оператори, които могат да получават и държавна помощ за производство от Федералния кино фонд, в който постъпват средства от доставчиците на видео по заявка.
- (36) Асоциацията ANGA, която също представлява доставчици на видео по заявка в Германия, от друга страна, счита, че е налице дискриминация на националните доставчици, тъй като те подлежат на данъчно облагане върху предлаганото от тях на националния пазар, докато чуждестранните конкуренти, които се конкурират с тях с оферти, съобразени със същия пазар, не подлежат на данъчно облагане върху съответния оборот само защото са предпочели да изберат постоянен адрес в друга държава. SPIO, VPRT, Produzentenallianz и MDM също считат, че данъкът ще доведе до дискриминация на националните доставчици. Според SPIO основната част от оборота с видео по заявка в Германия се реализира от 13 предприятия, 6 от които са установени в чужбина. В тези цифри не е още включено неотдавнашното влизане на пазара на водещ доставчик на видео по заявка от САЩ, който е установен в Нидерландия. Според SPIO решаващият елемент за данъчното облагане не следва да бъде случайното в по-голяма или по-малка степен местонахождение на доставчика. В цифровата ера доставчикът няма нужда от повече от едно място на установяване на вътрешния пазар. По-важният въпрос за целите на данъчното облагане

следвало да бъде дали доставчикът получава лицензи за търговска дейност с крайни потребители за разпространение на филми на германския пазар. SPIO се позовава също на събрани от нея данни, които показват, че чуждестранните доставчици на видео по заявка включват дял от германски продукции, подобен на този на националните доставчици.

3.2. Относно съвместимостта с Директива 2010/13/ЕС

- (37) Що се отнася до Директива 2010/13/ЕС, дружество X и EDiMA са на мнение, че мярката, предмет на уведомлението, представлява мярка за насърчаване на достъпа до европейски произведения съгласно член 13, параграф 1 от тази директива в нарушение на принципа на държавата на произход.
- (38) Останалите заинтересовани страни подкрепиха предложението на Германия и изразиха мнение, че данъкът няма да представлява нарушение на член 13, параграф 1 във връзка с членове 2 и 3 от Директива 2010/13/ЕС.

4. МНЕНИЕ НА ГЕРМАНИЯ

- (39) Германия счита, че ще бъде по принцип в интерес на държавите членки да се предотврати нарушаване на конкуренцията за решения относно местоположението във филмовия сектор поради това, че дружествата избират мястото си на установяване главно по причини, свързани с данъчното облагане. Изключването на доставчиците на видео по заявка извън Германия, които работят с германска клиентела, щяло да окаже отрицателно въздействие върху финансирането на европейски произведения.

4.1. Евентуално нарушение на член 110 от Договора

- (40) Германия потвърждава своето убеждение, че предложеното данъчно облагане на чуждестранните доставчици на видео по заявка не облагодетелства на практика националните оператори спрямо чуждестранните. Твърдението на дружество X, че финансирането ще бъде насочено към германските предприятия, тъй като съветът, който предоставя безвъзмездните средства, се състои от германци, е според Германия необосновано. Критерий за финансиране не е мястото на установяване на кандидата, а културното и творческо качество на аудиовизуалните произведения, отговарящи на условията за подкрепа за разпространение. Германия изрично потвърждава и приветства факта, че чуждестранните доставчици на видео по заявка предлагат значителен брой германски филми, отговарящи на условията за подкрепа.
- (41) Според нея не отговаря на истината и твърдението, че чуждестранните доставчици ще предлагат по-голям дял от чуждестранно съдържание и поради това ще имат по-малък брой филми, отговарящи на условията за предоставяне на помощ за разпространение, въпреки че данъкът се налага върху оборота за всички филми. Първо, не се правило разграничение между националните и чуждестранните доставчици. Националните доставчици, повечето от предлаганите филми на които не отговарят на условията, шели да бъдат също поставени в такова положение. Второ, това нямало да представлява непряка дискриминация, тъй като чуждестранните доставчици всъщност предлагали не по-малък брой филми, отговарящи на условията за помощ, от своите национални конкуренти, а дори по-голям брой, както показвали данните на Европейската аудио-визуална обсерватория, посочени в Съобщението на Комисията относно европейското кино в цифровата епоха ⁽¹⁰⁾.
- (42) Германия отхвърля също така твърдението, че чуждестранните доставчици на видео по заявка ще бъдат изправени пред езикова бариера. Данъкът се налагал само на онези доставчици, които активно предлагат своята оферта на немски език на германския пазар; от тях се очаквало да са бездруго запознати със съответното законодателство. Освен това фондът давал указания на кандидатите при необходимост и на английски език.
- (43) Що се отнася до малкия размер на помощта за разпространение на един филм и общия малък дял на разпространението на видео по заявка при този тип помощи, Германия е на мнение, че условията на помощта за разпространение няма да се различават от различните форми на техническа подкрепа. Така например в никакъв случай нямало да е възможно разходите за създаване на общата техническа инфраструктура за отпечатване или въвеждане на филми в различните носители за разпространение да отговарят на условията за получаване на помощи. Помощта била предназначена за едно определено произведение, което отговаря на условията за предоставяне на помощ.
- (44) И накрая, във връзка с твърдението, че националните доставчици на видео по заявка ще бъдат по-малко засегнати от данъка, защото някои от тях ще са вертикално интегрирани оператори на видео по заявка и телевизионни или кабелни оператори, Германия подчертава, че на първо място само някои от операторите са интегрирани. Второ, това твърдение според нея не отчита факта, че излъчващите филиали на тези предприятия също имат задължение да правят вноски в кино фонда.

⁽¹⁰⁾ (COM(2014) 272 final, стр. 4 и 5) „Що се отнася до присъствието на европейски филми, наличните данни показват, че един глобален участник (присъстващ в 26 държави от ЕС) предлага в най-големите национални магазини повече кинохитове от ЕС и филми, спечелили европейски филмови награди, от националните доставчици на VoD“.

4.2. Съвместимост с Директива 2010/13/ЕС

- (45) Германия твърди, че предвиденият данък няма да попадне в приложното поле на Директива 2010/13/ЕС. Следователно той нямало да представлява нарушение на член 13, параграф 1 във връзка с членове 2 и 3 от тази директива. Данъкът не можел да се разглежда като регулаторна мярка, засягаща медийната услуга, нейното програмиране и разпространение. Финансирането на филми не било хармонизирано на равнището на Съюза. Данъчното облагане на мястото на потребление или предназначение на медийната услуга следвало освен това логиката, прилагана при облагането с ДДС на услугите в Съюза, приложим от 1 януари 2015 г.
- (46) С оглед на бързо нарастващия пазарен дял на чуждестранните доставчици на видео по заявка, германските доставчици щели бъдат в по-неизгодно конкурентно положение, ако продължавали да бъдат облагани с данък, докато чуждестранните конкуренти на националния пазар не подлежали на облагане със същия данък. Така например дружеството iTunes, което не е установено в Германия, щяло да се окаже още днес водещ доставчик на германски видеофилми по заявка.

5. ОЦЕНКА НА МЯРКАТА

5.1. Наличие на държавна помощ

- (47) Както е обяснено в съображения 13—16 от настоящото решение, описаната мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора. Помощта за разпространение на филми се дава от държавни ресурси, тя предоставя икономическо предимство на предприятия, предимството е селективно и е в състояние да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията и търговията на вътрешния пазар.

5.2. Съвместимост на изменената държавна помощ за разпространение на видео по заявка с член 107, параграф 3, буква г) от Договора

- (48) Предвидената мярка — финансирането на и данъка върху услугите на доставчици на видео по заявка, които не са установени и нямат представителство в Германия, представлява изменение на схемата, която Комисията е одобрила до 31 декември 2016 г. Критериите за оценка на държавните помощи не са се променили след предходното одобрение.
- (49) Що се отнася до помощта за разпространението на филми посредством доставчици на видео по заявка, Комисията е установила вече, че тя е съвместима с член 107, параграф 3, буква г) от Договора⁽¹⁾. Поради това Комисията вече заключи в решението за откриване на процедурата, че разширяването на обхвата на евентуалните бенефициери до фирми, установени на друго място, няма само по себе си отрицателно въздействие върху оценката на съвместимост съгласно този член.

5.3. Евентуални нарушения на други разпоредби на правото на Съюза

5.3.1. Съвместимост с член 110 от Договора

- (50) Новият данък не нарушава член 110 от Договора. Чуждестранните доставчици на видео по заявка могат също да се възползват на практика при равни условия от финансирането. Както е обяснено от Германия, схемата предоставя ефективна възможност за чуждестранните доставчици на видео по заявка да кандидатстват за помощ за разпространение по същия начин, както техните германски конкуренти.
- (51) Чуждестранните предприятия могат да се запознаят с тази възможност за финансиране, точно както и предприятията, разположени в Германия. Те ще бъдат във всички случаи поотделно уведомявани за това поради факта, че трябва да внасят средства във фонд, който предоставя помощи за разпространение на филми. Освен това помощите се предоставят само по заявка и техните заявления за кандидатстване ще бъдат разглеждани по съвсем същия начин, както тези на германските дружества. Комисията за подбор е длъжна да оценява кандидататурите единствено въз основа на културното качество на филмите, за които се иска помощта. Следователно мястото на установяване на дистрибутора не е сред критериите, които комисията за подбор може да приложи при вземане на решение.
- (52) Чуждестранните доставчици на филми на немски език се ползват непряко по същия начин, както и германските си конкуренти, от подкрепата на производство на филми в Германия. Тази подкрепа осигурява постоянно предлагане на финансирани от Германия филми, които чуждестранните доставчици могат да включват в своите оферти. Това се доказва от факта, че в техните каталози се съдържа дял от германски филми, сравним с този в каталозите на националните доставчици.

⁽¹⁾ Вж. бележка под линия 4.

- (53) Дружество X изтъква довода, че националните доставчици на видео по заявка ще бъдат по-малко засегнати от данъка, защото някои от тях са вертикално интегрирани оператори на видео по заявка и телевизионни или кабелни оператори, които могат също да се възползват от помощи за производство на филми. Този довод не е съобразен с това, че разликата между интегрирани и неинтегрирани предприятия няма нищо общо с мястото на установяване. Различно ще бъдат третирани също така германските доставчици на телевизионни услуги и видео по заявка. Пренебрегва се и фактът, че доставчици на видео по заявка също произвеждат филми, отговарящи на условията за предоставяне на помощи.

5.3.2. Съвместимост с Директива 2010/13/ЕС

- (54) Поставя се въпросът дали разглежданият данък, който по замисъл е наложен върху услуги, предназначени за аудитория в Германия, попада в приложното поле на Директива 2010/13/ЕС. Въпросният данък се внася в публичен фонд (FFA), който се използва за насърчаване на различни културни цели в аудиовизуалния сектор. 30 % от средствата, събрани чрез данъка, се заделят за подкрепата на разпространението на филми посредством видеосителни или посредством услуги за видео по заявка. С останалите средства, заедно с вноските от кинозалоните и излъчващите оператори, се предоставя по-обща подкрепа за производство или разпространение на филми по други канали.
- (55) Член 13, параграф 1 от Директива 2010/13/ЕС има за цел да обхване мерките, които са свързани с рекламирането на европейски произведения от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка, и предвижда държавите членки, които имат юрисдикция над доставчика на такива услуги, да осигуряват тази реклама. Това може да се направи например чрез финансова подкрепа от доставчиците на такива услуги за производството на европейски произведения.
- (56) Фактът, че разглежданият данък служи за финансиране на публичен орган, който, като само една от редица други задачи, има задължението да подкрепя производството и разпространението на европейски произведения, дава основания за съмнения дали той не попада в приложното поле на член 13, параграф 1 от Директива 2010/13/ЕС. В член 13, параграф 1 от Директива 2010/13/ЕС не се посочва дали рекламата на европейски произведения трябва да се извършва без намеса на други страни, освен на самия доставчик на услуги по заявка.
- (57) Освен това налагането на данък като разглеждания върху услуги, предназначени от една държава членка за пазара в друга държава членка, може да постави въпроса дали такъв данък няма да постави под съмнение принципа, че държавата членка, в която е установен доставчикът на медийни услуги, има юрисдикция над доставчика, както е предвидено в член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2010/13/ЕС.
- (58) Предложено е изменение на Директива 2010/13/ЕС, чиято цел е да се гарантира, че Директивата е в достатъчна степен съобразена с пазарните тенденции в областта на аудиовизуалните медийни услуги — както линейни, така и нелинейни. Предложението за такова изменение бе прието от Комисията на 25 май 2016 г. ⁽¹²⁾ В него се пояснява, че държавите членки могат да изискват от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка под тяхна юрисдикция да допринасят финансово за производството на европейски произведения. В предложеното изменение на член 13 се пояснява по-специално, че държавите членки могат да изискват от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка, насочени към аудиторията на тяхна територия, но установени в други държави членки, да правят такива вноски. В такъв случай предложеното изменение предвижда финансовото участие да се основава само на приходите, реализирани в целевите държави членки. Ако държавата членка, в която е установен доставчикът, налага финансов принос, тя трябва да вземе предвид всички финансови вноски, наложени от целевите държави членки.
- (59) Комисията разглежда предложената формулировка на член 13 от Директива 2010/13/ЕС като пояснение на онова, което би могло да е вече възможно съгласно директивата, която в момента е в сила. Този член, също и когато е приложен за целите на настоящото решение, не може да се разглежда като предоставящ изключителна компетентност на държавата членка, в която доставчикът е установен, за данъчно облагане на доставчици на медийни услуги по заявка, с цел да се направи принос към създаването и придобиването на права по отношение на европейски произведения или към дела и/или рекламата на европейските произведения в програмния каталог, предлаган в рамките на аудиовизуалната медийна услуга. Наистина формулировката на този член не е категорична и безусловна. Освен това данъчното облагане на доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка е само един пример за мерките, които могат да бъдат предприети от държавата членка, която има юрисдикция.
- (60) Тълкуването, според което принципът на държавата на произход, както е установен в член 2, параграф 1 от Директива 2010/13/ЕС, се прилага за данък като въпросния, води до ситуации, при които доставчици, действащи на един и същи пазар, нямат едни и същи задължения. Всъщност тълкуване, което би изисквало от дадена държава

⁽¹²⁾ Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконовни и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, с оглед на променящите се пазарни условия, COM(2016) 287 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1476117203572&uri=CELEX:52016PC0287>.

членка да освободи доставчици на видео по заявка, чиито услуги са насочени изрично към нейната аудитория, но които са установени в друга държава членка, от финансов принос за реклама на европейски произведения, би довело до дискриминация срещу доставчици, установени в първата държава членка, които са подложени на данъчно облагане, докато се конкурират на същия пазар.

- (61) Освен това степента, до която би нараснал размерът на пазарния дял на трансграничното предоставяне на видео по заявка и съответно неговото значение за предоставяне на средства за финансирането на филми, не беше известна към датата на влизане в сила на Директива 2010/13/ЕС, както е описано в съображение 28. Комисията отбелязва по-специално, че мярката, за която Германия е уведомила, изрично ограничава приходите, подлежащи на данъчно облагане, до приходите, получени в целевата държава членка, и то само до размера, в който не подлежат вече на облагане в държавата членка на установяване.
- (62) В резултат валидността на прилагането на данъка към определени доставчици на видео по заявка, които предоставят своите услуги от места извън Германия, не се поставя под въпрос по-специално от Директива 2010/13/ЕС.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (63) Поради това Комисията заключава, че изменението на схемата FFG, която Германия възнамерява да приведе в действие за финансиране на разпространението на филми от доставчиците на видео по заявка, е съвместимо с член 107, параграф 3, буква г) и член 110 от Договора и също така не нарушава Директива 2010/13/ЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Мярката, която Германия възнамерява да приведе в действие с *Filmförderungsgesetz in der Fassung des Siebten Änderungsgesetzes*, е съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква г) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Следователно привеждането в действие на мярката е разрешено.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 1 септември 2016 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Член на Комисията